

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Delegacije.

Na Dunaji, 28. oktobra.

Avstrijska delegacija imela je včeraj popoldne svojo prvo zborovanje. Otvoril jo je vnanji minister grof Kalnoky in predsednikom jej je bil izbran dr. Smolka. Le-ta se je v svojem govoru zahvaljeval na izkazani častni volitvi, poprosil oproščenja, da se tudi ta pot ne spušča v razlaganje notranjih in vnanjih političnih razmer, izrazil je svoje prepričanje, da delegacija tudi v tem zborovanju najde pot, kako je težnje močno obdavkovanega prebivalstva sprijateljiti z zahtevami države, z zahtevami vkupnega državnega gospodarstva, in končal je s klicem: „Njega veličastvo, najmilostniši naš gospod in kralj naj zivi!“

Na to je bil podpredsednikom izvoljen baron Ceschi a Santa-Croce. Potem pa so se odbrali zapisnikarji, reditelji in verifikatorji.

Vnanji minister objavi predloge vkupnega ministerstva in sicer: 1. proračun za vkupno državno gospodarstvo 1885. leta; 2. dovolitev naknadnega kredita vnanjemu ministerstvu; 3. računski sklep vkupnega državnega gospodarstva za 1882. leto in račun o poslovanju pro 1883; 4. o podaljšanju ra-

čunskih in porabnih rokov glede ostalin pri potrebščinah vojinskega ministerstva.

Po odbranih 22 odbornikih za budget s predsednikom grofom Falkenhaynom, in 9 odbornikih v peticijski odsek s predsednikom baronom Ceschi-jem, in po naznanilih predsednikovih zaključil se javno zborovanje.

Koj na to razdelil si je budgetni odbor posamezna poročila in sicer je bilo poročanje o vnanjem ministerstvu oddeljeno pl. Hübnerju; o ordinariji za vojsko grofu Falkenhaynu; o extra-ordinariji vojske Czerkawskemu; o okupacijskem kreditu dru. Matušu; o pomorstvu Flucku; o finančnem ministerstvu dru. Šromu; o carinah Hippoliti-ju; o konečnih računih baronu Bezecny-ju.

Ogerska delegacija je prvič zborovala včeraj popoldne. Novoizbrani predsednik grof Ludvik Tisza je v svojem govoru vendar-le nekoliko omenil naših vnanjih razmer, češ da nam i v bodoče ostanejo prijateljske, o čemer nas bode vlada tudi glede najnovejših dogodkov uverila, in da torej na to stran ne bode treba več žrtev, kolikor jih ravno zahteva reciprociteta nasproti drugim državam, da zategadelj tudi povoda ne bode za načelne, večje razprave v delegacijah. Pač pa je po njegovih mislih potreba, da se mir porabi za pospeševanje narodno-gospodarskih stvari, da se Avstro-Ogerska zlasti zveže z južno-vzhodnimi svojimi tržišči v Evropi in da se podjetni duh goji v poklicanih faktorjih. Konečne besede so bile želje za dobro vladarjevo.

Na to so se volili odbori in vkupni finančni minister pl. Kallay predložil je rečene predloge vkupne vlade.

Če prebiramo ogromna števila v predloženem vkupnem proračunu pro 1885, katerih konečni konec je ta, da se za drugo leto zahteva od avstro-ogerskih obdavkovanecv 1.1 milijona več nego za letošnje leto, pribaja nam pač v spomin povest o tisti rodbini, ki bi tako rada štedila, ki na novega leta dan dela najboljše sklepe, da se bo zatajevala na vse strani, ki pa koncem leta, ko se jej prikažejo isti, če ne večji razhodki v gospodarstvu, sama sebi priznava, da se pri najboljše volji ni manje izdajati moglo, ker vsi stroški so bili potrebni, neobhodno potrebni, — da se je živelo spodobno. Spo-

dobno se hoče kazati tudi naša avstro-ogerska država, in s to spodobnostjo izgovarja se vsa potrebna potrata modernih držav. Kar nam leto za letom gre za vojsko, to že ni več mogoče znižati, to je kakor steber, ki ga nobena delegacija podreti ne more. Če se novega kaj dodene, zgodi se to le za tega delj, da porabijo delegacije svojo oblast, namreč oblast dovoliti, česar se jih prosi. Potrebno je, kaj hočemo! Kar se bode prištedilo vsled nizke žitne cene pri stoječi vojski, to bode šlo za pomorstvo, a treba bode še dodati cel zveženj tisočakov, da se za prve začetke preskrbi preustrojba našega pomorstva. Vsega čistega razhodka, ki je oznamenjen v predlogi vkupne vlade, določenega je za prihodnje leto 122.6 milijona v primeri s 122.1 milijona za to leto. Ker je bosenskega kredita 837,000 gold. manje, nego pro 1884, videti je, da je vkupni budget zopet poskočil in to znatno. Brez okupacijskega kredita namreč znaša za 1885 leto čista potreba 116.2 milijona, za letos pa je znašala 115.1 milijona, razlike je torej, neljube davkoplačevalcem 1.1 milijona. Preustrojba vojske, zlasti preustrojba topničarstva zahtevati povišanje dohodkov. Ob jednem se upravi pomorstva vidi potrebno, zahtevati več v ordinariji in ekstra-ordinariji, z obširno obrazložbo te potrebe je pred delegacije stopila uprava pomorstva. Bati se jej ni, da ne bode tudi to dovoljeno.

Deželni zbor kranjski.

(XII. seja v 10. dan oktobra.)

(Konec.)

Prvi v generalni debati o navedenem načrtu poprime besedo baron Schwegel. Rekel je, da je predlog g. Svetca napravil veliko senzacijo tudi zunaj deželnega zbora. V zboru, kakor v upravnem odboru je nemška večina postavni načrt z vso odločnostjo pobijala in nekoliko časa je bilo upanje, da se bode predlog g. Svetca v upravnem odboru pokopal. A zaman, danes so je predložila druga popravljena izdaja Svetčevega zakona, katera pa ni prav nič drugačna od prve. Popolnem irevalantno je, ako se določa, da se ima rezervni zaklad kranjske hranilnice postaviti pod nadzorstvo deželnega zbora, ali pa če se reče, da ima deželni zbor pravizo nadzorovati rezervni zaklad. Vprašanje je le, se li sme nadzorstvo nad hranilnico sploh izročiti

LISTEK.

Gianettino l'Inglèse.

(Nemški spisal Fran pl. Gaudy, poslovenil I. P.)

(Dalje.)

Razbojnik iztrgal je zastoj se ustavljaajočega dečka materi iz naročja, vrgel ga je, kakor culico čez ramo, in odskakal je, kakor divja koza po pečinah. Drugi roparji so pa vzdignili očeta, in hitro so ga odgnali seboj. Sir Robert se je zaklel v najširji laščini, da še celo življenje ni prešel peš jedne angleške milje, — da ni noben tekalec za stavo. Ko mu je pa jeden ropar s hudobnim obrazom postavil samokres na sence, se ni več izgovarjal in pospešil je svoje korake. Tekel je, kakor bil bi z mladega hoje vajen.

Mej tem se je zamoreu Aliju posrečilo iztrgati se nervoznej hišini iz rok, ter posadil je ranjenega postalijona na kozla in spravil svojo gospodarico in njene reči, kolikor jih neso pobrali roparji, na voz, sam je pa skočil na vajetnega konjs. Potem je pa prav po barbarski udaril po konjih. Proti večeru so že bili

v Florenci. Mylady se ni nič zadržala pri drugej znamenitosti, ognjeniku, ravno tako je ni nikdo ustavljal pri carinskem uradu v Filigari, kajti carinski uradniki tudi dobro vedo, da patentirani tatje nič ne dobé, kjer so želi nepatentirani.

Lady Penelope tekla je brž po svojem prihodu k angleškemu poslaniku, in zaklinjala ga je v obupanji, da naj jo neutegoma pelje k najbližej sodniji, da zatoži brezbožne razbojnike. Pričala bosta pa zamorec Ali in hišina Arabela. Poslanik jo je pustil, da izgovori, ne da bi bil kaj premenil obraz, potem jej je pa povedal: najboljši svet, ki ga jej more dati v tej prokleti deželi — Angleži vsekraj rabijo pridevek prokleta, kadar govore o Italiji — je: nesti denar do zadnjega centesima ob določenej uri na piazza di Maria novela. „Vaš blagorodni soprog“, pristavil je, „je v pesteh nekega Rimskega roparja, a mi smo zdaj v Toskani. Lahko se sicer pritožite pri papeževem stolu, in ta se bo tudi obrnil na delegacijo v Bologni zaradi te odpeljave.“ — „Oh, zdaj sem se pa že oddahnila“, zaklicala je sangvinična gospa. „Tudi ni dvojbe, da se bo stvar do dobrega preiskala, in legat Nje svetosti ukazal bo strelcem poiskati roparje.“

„A tem strahopetcem“, pretrgala mu je besedo ona, „ki so zbežali, ne da bi bili prijeli za sablje! In kako dolgo bi trpelo, da bi se spravili papeževi vojaki na noge, in roparji prišli pred sodnijo?“

„Kakor se navadno vrše taki posli, upam vam zagotoviti, da čez poldrugo leto bodo že odposlani vojaki zasledovat roparje!“

„Oh, moj Bog, do takrat bodo gotovo že stokrat zlodeji umorili mojega soproga in mojega sina!“

„Najbrž, milady“ odgovoril je poslanik, zato vam še jedenkrat svetujem plačati tistih tisoč zlatov, in sem pripravljen biti porok za vas pri kakem tukajšnjem bankirji.“

S teškim srcem se je oddaljila nesrečna dama, in odpeljala se je k jednej največjih Florentinskih trgovskih hiš, da opravi žalostni posel.

„Tisoč napoleonsdorov“, zdihovala je, „tem malo-pridnežem. Tisoč svetlih cekinov! In moj ubogi Johnnie! Ljubeznjivo in nežno dete! Sir Robert je mož — a moje dete, moj Johnnie!“

Zamorec Ali dobil je povelje, odnesti denarje na določeni kraj. On je bil pogumen mladenič, in bil bi marsikakega roparja poslal za Mateom, ko

deželni zbor ali odboru. Kakor hitro se nadzorstvo dežele pripozna, potem ni istemu nikakih mej. Deželni zbori pa neso kompetentni, prenařjati za hranilnice veljavnih postavnih določil, kajti po ustanovnem zakonu z dne 21. dec. 1867, se v §. 11 lit. h pridruŕuje zakonodajstvo v društvenih zadevah le državnemu zboru, hranilnice pa so društva. Temu mnenju je pritrjeval v upravnem odseku i zastopnik c. kr. vlade. Baron Schwegel trdi, da ni zagovornik kranjske hranilnice, in da javno izpove, da bi se nikakor ne protivil prenařbi pravil in reformam v hranilničnih zadevah v obče, samo da se hođi po postavnem potu, a vprašal bi vendar, kako je mogoče, da se toŕi kranjska hranilnica, da je prestopila svoja pravila, ko se vendar mora vsak sklep, predne se izvrši, od c. kr. vlade potrditi. Nadalje vpraša, ali se hoče izreči z nameranim sklepom nezaupanje vladi, katera baje nadzorstvo slabo izvršuje. Tega ne ve in izjavi, da ni poklican, zagovarjati vlado, katere steber so ravno isti krogi, kateri so prinesli ta čudni postavni načrt v zbornico. Konečno pravi baron Schwegel, da je kranjska hranilnica donesla deŕeli marsikatero korist, za katero bi bili lahko hvaleŕni. A glavni steber, da hranilnica obstoji, je javno zaupanje, katero pa se ne bode pomnoŕilo ali ojačilo, ako se izreče nezaupanje vodstvu na tako odličnem mestu, kakor je deželni zbor. Baron Schwegel predlaga, naj se o predlaganem postavnem načrtu preide na dnevni red.

Poslanec Deŕman jako jezen meni, da po nazorih g. Svetca bode treba dozdevno pravico deŕele kranjske na rezervni zaklad takoj uknjiŕiti. Ako se postavni načrt vsprejme, bode vedna vojska mej vlado in deŕelnim odborom. Vsa postava diši le po policiji in nema nikakih liberalnih nazorov. Mestna Ljubljanska hranilnica, kateri ŕeli najboljši uspeh, nema nikake določbe, da bi isto nadzoroval deželni odbor. Treba je spoštovati drugih imenja, a malo spoštovanja do imenja drugih se kaŕe, ako se hoče rezervni zaklad kranjske hranilnice kar konfiskovati ter vrata in okna odpreti komunizmu, ako se vzprejme predloŕeni postavni načrt. (Glasno oporekanje in smeh.)

Deželni predsednik baron Winkler pravi, da je sedaj predloŕeni postavni načrt bolj nedolŕen, nego prvi, a vzlic temu mu ne more pritrjevati, ker po ustanovnem zakonu postavodajstvo o društvenih pripada državnemu zboru, ne pa v kompetenco deŕelnega odbora. Poleg tega ne vidi praktične potrebe, da bi nadzorovala deželni odbor in vlada drug poleg drugega rezervni zaklad, posebno, ker ima vlada ne le pravico, temveč tudi dolŕnost, da gleda na to, da se ravna z rezervnim zakladom po dotičnih določbah pravil.

Poročevalec poslanec Svetec zagovarja načrt. Hranilnica ni zavisna od društvene postave nego le od regulativa. Društvo hranilnično je jedno, hranilnica drugo. Regulativ pa sme spremeniti jedino le deželni zbor. Izražala se je bojazen, da bi utegnili priti s še stroŕjimi določili, če bode potreba; ko bi do tega prišlo, bil bi le dobiček deŕele.

Gospod Deŕman misli, da je načrt nekako komunističen, to ni res. Saj se ne bode razlastilo premoŕenje rezervnega zaklada, katero po §. 3. regulativa itak ni hranilničnih udov, ki si ne smejo prisvojiti ne krajcarja. Premoŕenje rezervnega zaklada

je deŕelno premoŕenje, kakor premoŕenje raznih ustanov. Zamera bi navstala mej deŕelnim zborom ali odborom in hranilnico le takrat, če bi hranilnično društvo hotelo protipravilno s premoŕenjem rezervnega zaklada gospodariti, če pa pa rabi zmirom za dobre namene, potem bode lahko vesela, da ima deleŕnika, ki jej pomaga. Trditev, da je ta načrt nezaupnica vladi, je neistinita. Deželni zbor se posluŕuje le svojih ustavnih pravic. Vsa ustava je neka nezaupnost proti vladi, kajti ko bi ljudstvo vladi zaupati moglo, ne trebalo bi ustave in vladal bi absolutizem. Poleg vladnega komisarja bode prav na mestu deŕelno nadzorstvo, kajti več oči več vidi.

Poslanec baron Apfaltrern nasvetuje, naj se o predlogu barona Schwegel-na glasuje po imenih.

Predlog se zavrŕe s 15 proti 10 glasom. Deset poslancev je bilo nenavzočnih, mej njimi trije Nemci in sedem Slovencev. Deŕelni glavar ni glasoval.

Politični razgled.

Notranje deŕele.

V Ljubljani 29. oktobra.

Takoj v prvih seŕah **delegacij** se je pokazalo, koliko več političnega ŕivljenja, energije imajo Ogri, nego mi. Predsednik ogerske delegacije se je v svojem nagovoru dotaknil vseh najvaŕnejših političnih vprašanj, ki zadevajo skupno vlado, kakor Skiernieviški shod vladarjev, zgradjenje orientalnih ŕeleznic, teŕŕko breme vojnega budŕeta. Nagovor predsednika avstrijskih delegacij je pa skoraj brez vse politične barve. Dr. Smolka je pred vsem pokazal preveliko zdrŕljivost, ko vendar avstrijska polovica plačuje večinno stroŕkov za državne potrebe.

Kakor poljski listi javljajo, snide se **državni zbor** na 2. dan decembra. — Ministerstvo pripravlja predlogo o regulovanji galiških rek, da jo predloŕi državnemu zboru.

Hevatsko vlado je tudi nekoliko oplašilo, da so vsi člani opozicije izstopili iz sabora. Predvčeraj je ban v dolgem govoru zagovarjal kraljevi reskript, konci govora je pa izjavil, da on ni nikdar rekel, da hoče vladati brez parlamenta in da za to tudi pravice ni imel. Samo na sebi sedaj ni toliko vaŕno, ali je ban to kedaj izjavil ali ne. A pomenljivo je, da se je že jako dolgo govorilo o tej izjavi načelnika hrvatske vlade, pa on ni nikdar temu oporekal, da si je imel zato dosti priloŕnosti. Iz tega se sme sklepati, da je to se nekako strinjalo z njegovimi mislimi. Zdaj še le, ko so stvari do vrha prikipele, zdelo se mu je potrebno oporekati, da bi bil kedaj kaj takega izjavil. — Vladni krogi in narodna stranka sedaj trobijo, da so neodvisnjaki samo zato izstopili, ker so Starčevićeveci grozili, da bodo vladiko Strossmayerja insultovali, če oni ostanejo v saboru. S tem pa hoče narodna stranka samo oprati svoje nekorektno postopanje. Govori se, da hoče posebna deputacija Starčevićevecev podati se k cesarju in pritoŕiti se proti pritisku od strani saborske večine in vlade. Skoro vsi neodvisni listi, tudi nemško-liberalni, ki nikdar neso simpatizovali s Hrvati, obsojajo postopanje hrvatske vlade in saborske večine. Vsi pravijo, da kaj takega spada v srednji vek, ne pa v prosvetljeno devetnajsto stoletje.

Zasedanje **ogerske** zbornice se je pretrgalo za zborovanja delegacij. 22. novembra začne zopet zborovati, do ta čas bode pa finančni odsek končal predposvetovanja o budŕetu in odsek za reformo gospodske zbornice tudi pretresel izročeno mu predlogo.

Vnanje drŕave.

Ruska vlada je prepovedala na pritoŕbo nekega katoliškega duhovnika poljskim ŕkofom kon-

trolovati občenje mej vlado in katoliškimi duhovniki. — Katkov je v svojem listu že dolgo napadal ruski senat ter podtikal mu razne preliberalne ideje. Sedaj je pa menda tudi napadov tega reakcionarnega lista dovolj, in senat misli pri sodnji poklicati ga na odgovor.

V ponedeljek se je sešlo **bolgarsko** narodno sebranje. V tem zasedanji bodo baje konservativci in privrŕenci Cankova skupno nasprotovali Karavelova ministerstvu. Vlada se bode pa, kakor se govori, vkljub tej zvezi obdrŕala. Kneŕev prestolni govor omenja dobrih razmer z vsemi vlastmi, zlasti z Rusijo, napoveduje več predlog, največ finančnega obsega, opozarja poslance, da je prišel čas, ko se morajo zvezati bolgarske ŕeleznice s srbskimi in turškimi ter izraŕa nado, da se bode nasprotje s Srbijo kmalu poravnalo.

Kakor se poroča iz Niša, je v **Albaniji** izbruhnila ustaja. Uporniki so poŕgali več vasij in pobili njih prebivalce.

Francoski senat je vsprejel v prvem branji zakon, da se nepoboljšljivi zločinci izŕeno v francoske kolonije, katere bode uprava v to odločila. Proti tej predlogi so govorili veljavni moŕje, mej njimi admiral Jaurėguireberry, rekoč, da je podnebje v Novi Kaledoniji in Gujani za Evropce tako nezdravo, da tam hitro pomerjo. Drŕava ima pravico kaznovati zločince, a nikakor ne po cela krdela pošiljati v smrtno ŕrelo. Večina za ta zakon je pri glasovanji bila tako neznanca, da pri drugem branji skoraj ni misliti, da bi se vsprejel brez znatnih prememb.

Volitve v **ŕvicarski** narodni sovet so za liberalce dobro izpale. Izmej izvoljenih odposlancev jih je 85 liberalcev in demokrstov.

Prebivalstvo **belgijsko** ni nič kaj zadovoljno z novim ministerstvom. Imena so druga, pravijo, duh vlade pa je ostal prejšnji. Nova vlada se pač ne bode mogla dolgo vzdrŕati. Bruseljski občinski zbor je jednoglasno sklenil prositi, da se odpravi novi ŕolski zakon.

Japonska poselstva v Evropi dobila so poročilo, da je Mikado osnoval narodno visoko plemstvo, ki bode ŕtelo 11 knezov, 24 marquisov, 76 grofov, 324 podgrofov in 74 baronov. Iz novega plemstva se bode sestavila prihodnja gospodska zbornica japonskega parlamenta.

Dopisi.

Iz Ribniške doline 25. oktobra. [Izv. dop.] Dolgo časa je že tega, kar nese dobili od tu nikakega družiga dopisa, kot od sv. Anskega meŕnarja, potem „Iz devete deŕele“ in „Od dolenjske meje“. Ker je pa omenjeni g. dopisnik, ki je poročila od tu prinašal, od trga toliko oddaljen z vseh omenjenih treh krajev, da razmer s prostim očesom videti ne more, daljnogleda pa nema, naj mi bode dovoljeno o tem nekoliko govoriti.

Gospoda dopisnika „Nis adoran-a“ z dne 21. septembra je zelo v oči bilo, da so Ribniški trgovci razobesili na dan sejma svoje blago, kakor se tudi pri mestih povsod godi, in se spotika nad tem, da neso ŕli dne 8. p. m. k veselici, češ da oni mislijo samo na „gschäft“ in „profit.“

V sedanjih slabih časih je pač treba v prvi vrsti misliti na zasluge, potem še le na zabavo. Zabava pa nam ne sme biti glavna naloga, ako sploh hočemo, da pridemo do blagostanja in ugodnih gmotnih razmer. Naš smoter mora biti: Najprej delo potem zabava?

Sicer je pa glede veselice, o katerej se suče govor, marsikaj opomniti. A nečem delati razdora, zato bodem druge zlasti osobne stvari pokrtil s pla-

ne bi ga bila drŕala Arabela — morda bi bil stvar še shujšal — kdo ve?

Stal je točno ob dogovorjenem času na praznem trgu, roŕljal za kratek čas s teŕŕo vrečico, in mrmral kakor njegova gospodarica: „Tisoč svitlih cekinov, tem malopridneŕem, ki še cele srajce nemajo na vsem ŕivotu. In še zraven paziti in čakati na malopridneŕa ob treh po polunoči, ko se že vsak pošten sluga stega v perji! Morda bo še treba prositi sleparja, da blagovoli odnesti denar? Nikogar ni. In vendar — tam se plazi nek tak sumljiv poštenjak, kakor maček okrog vrele kaše. Najbrŕ že hoče oditi ta rokovnjač. Še jedenkrat moram za-roŕljati s to vado. Kaj velja, če je on, pride gotovo.“ — In začel je močno udrihati z vrečico ob marmorjevo stojalo.

In res vsem svetu znano znamenje ni donelo gluhim ušesom. Bradat korenjak s plaščem čez ramo, in z globoko na oči pomaknjenim klobukom priplazil se je tiho k njemu, in nagovoril ga je prijazno: „Lepa je nocojšnja noč, dragi moj. Morda čakate na ljubico, katerej ste obljubili to polno vrečo orehov?“

„Nekega prokletega italijanskega psa čakam,“ odgovoril je jezen Ali, katerega bi rajši zabodel z

noŕem v prsi, kakor bi mu pa privoŕčil tretjino teh le penezov.“

Italijan je hitro posegel z roko v prsni ŕep. „Prokleti pes“, zamrmral je jezno, „ko ne bila tako temna noč, kakor je tvoj sajasti obraz, moral bi me spoznati, kajti videla sva se na Apeninih. Kako, ali si prinesel denar? Kajti jaz nemam časa ŕaliti se. Dan bo kmalu napočil.“

Sluga mu je počasi pomolil vrečo, potem je pa zopet iztrgal iz njegovih krempljev, in zaklical je: „Le počasi! Tako bi utegnil vsakteri priti. Tisoč napoleonsdorov se tako lahko ne zasluŕi. S čim se mi moreš skazati, da si pravi sel. Takim tičem, kakor ste vi, naj vrag zaupa.“

Razbojniku bilo je le leŕeče na tem, da dobi denar, prepirati se ni maral, zato je v drugič poŕrl jezo, in pomolil je slugi neko stvar pred oči: „Ali moreš videti, črnc, ali moreš to spoznati?“

„Nič ne vidim,“ glasil se je odgovor. „Tam le gori svetilnica. Tjekaj pojdiva.“

Malo korakov proč brlela je svetilnica pred podobo sv. Anunciate. Ropar se je odkril in priklonil pred sveto zaŕčitnico Florentinskega mesta, naredil je kriŕ, in mrmral je neko molitvico skozi zobe

— potem je pa potegnil zlato veriŕico s ključem za uro iz telovnika in podal jo je zamorcu.

Ali je brŕ spoznal veriŕico svojega gospodarja, dal mu je po kratkem premisleku denarje, ter urno odŕel s krepko angleŕsko kletvijo.

V dveh skokih bil mu je Santo za petami: „Veriŕico, pes črni! Brŕ jo daj semkaj, veriŕica je moja.“ —

„Ho! Kako mi bode pa mogla verjeti mylady, da nesem sam obdrŕal denarja, če jej ne prinesem nikakega znamenja? Kaj? Le hitro se mi poberi izpred oči, če ne, te ustrelim. Mari misliš, da sem prišel brez oroŕja semkaj?“

Ropar ni vedel jeden trenutek, hoče li pustiti lepo veriŕico, nadejajoč se odŕkodovanja od glavarja, ali pa napeti vse sile, da jo dobi. Poslednje se mu najbrŕ ni umestno zdelo, zato je še jedenkrat stegnill svojih pet prstov proti na strel pripravljenemu zamorcu, in zginil je z naglimi koraki in temi.

Solnce se je bliŕalo zatonu, in zlatilo je vrhunce gora in vrhove posamičnih pinij. Bil je večer istega dne, ko je bila izplačana odkupnina za očeta in za sina. Ko nastopi noč, je obrok potekel in nesrečna dvojica je zapala smrti.

ščem kršćanske ljubezni, a le toliko povedal, da je šol nalsš vabit Kočevarje, o katerih je pač znano, da neso nikdar bili prijatelji naše narodne stvari.

Nkar naj se nam ne očita, da neso narodni. kajti to bila bi krivica.

Notranjci so bili vedno najboljši vzgled narodnosti, imajo čitalnice, napravljali so ljudske veselice, a kako so se pri zadnji volitvi obnesli? Ribničani so pa brez čitalnice in kako volijo? Res je, da pri volitvi z mestom Kočevskem zmagati ne morejo, ker imajo 72, Kočevarji pa čez 100 glasov, pa volijo vedno jednoglasno. Tudi omenjenemu g. dopisniku v nekem dopisu ni bilo prav, da neso zmagali pri zadnji volitvi v deželni zbor Ribničani. V Kočevju je dobil g. Faber 80, g. Fortuna 8 glasov. Ribnica ima 72 volilcev, od teh so trije častni občani, katerih dva stanujeta na Dunaji, jeden v Ljubljani, devet volilcev doma ni bilo, ker so bili po svojih kupčijah na Nemškem, nekateri so bili pa po boleznih zadržani se volitve udeležiti. Kako je mogoče potem zmagati? Torej v bodoče bolj zmerno in manj zbadljivo, kar bode le na korist našim narodnim in socialnim razmeram!

Iz Škofje Loke 27. oktobra. [Izv. dop.] Narodna čitalnica v Škofji Loki priredila je v nedeljo dne 26. oktobra 1884 v prostorih gospoda Avgusta Sušnika veselico s petjem in predstavo. Izvrstno izbrani program in gostoljubno mesto privabila sta obilno število odličnjakov in tujcev. K veselici prišli so mej drugim gg. Blaž Mohar, deželni poslanec, Blaž Soklič, župnik itd. itd. Veselica vršila se je v najlepšem redu. Gosp. Bernard pel je izvrstno Vilharjevega „Mornarja“. Njegov glas in besede pesnikove prikupile so se nenavadno vsem poslušalcem.

Tudi ženski dvospjev, — vzbudil je obče navdušenje. Vrhunec zabave začel se je z burko „Lumpacij Vagabund“.

V teh resnih in tužnih časih, ko so se nam slovenske predstave preselile iz deželnega gledališča v deželni zbor, oziroma probe v deželni dvorec, v teh časih, pravim, bodi nam srčno pozdravljen Loški hudobni duh „Lumpacij Vagabund.“ Ta večer triumfovala je Loška Talija. Prostor zabranjuje mi, na drobno naštetih vsa igralce in njih vrline. Najbolje je izvršil svojo ulogo gosp. Anton Homan. Prvikrat se je prikazal na oder Loške čitalnice, a burno, več minut trajajoče ploskanje in odobravanje strme čega občinstva dokazalo je sijajno, da smemo našim Ločanom iz srca čestitati na tej novi moči. Dobro je igral nadalje Lim (g. Hiblar), Kneftra (g. Logar), Klubič (g. Lovr. Sušnik), na dalje Obelnik (g. Oblak), Vetrovič (g. Rajm. Golob), Ančika, Palpiti in Pepca (gospodičine M. Mohar, J. Homan in Alojzija Vogel). Veselico završil je ples, ki je trajal do ranega jutra, ter zazibal mladino v sladke sanje, iz katerih jo je probudilo le neharmonično sviranje predrznega mladega neumetnika, dokler se ni gospa A. Dajzingerjeva usmili trpeče in koprneče mladine, ter s svojo umetno roko osrečila trepetajoča srca. Čisti prihodek iznašal je 41 gld., ter je namenjen za prenovljenje odra.

Čisti dohodek presegal je celo stroške za prenovljenje odra, preostatek naj bi Ločani po mojem mnenju porabili v prihodnje zato, da se podkuri „lavfpa“ takim umetnikom, ki se predrznejo za

V od kostanjevih dreves obsenčenej gorskeje dolini, po kateri je šumljal čez skale od strmih skalnatih bregov stisnjeni gorski potok, taboril je Pippo Ceccarelli s svojimi tovarši. Polupodrti koča, ki je že prej davno stala prazna, bila je za nje ugodno zavetje. S kamni obložena streha, katero so že na več krajih razdrapali in okrušili viharji, je zakrivala, da jih ni izdal noč in dan goreči ogenj. V koči sedela je mlada, lepa ženska z dojenčcem na prsih. Korale, srebrni križ in svetinje, ki so visele na njenem vratu, veliki zlati uhani, in tenek pajčolan, vse to je kazalo, da je glavarjeva žena. Poleg skrbij za svojo hčer bavila se je s pripravljanjem večerje, ki se je kuhala v velikem črnem kotlu nad ognjem. Njen soprog slonil je nejevoljen z nogama navskriž na durinih podbojih, in pušil dim iz kratke pipe. Drugi razbojnik so pa ležali na trati okrog trebušaste steklenice vina, in preklinjajoč in prepirajoč se, kvartali. Dva sta pa držec puški mej nogama sedela pri debelem drevesu in stražila Angleža, ki je mračno pred se gledal, in včasih pogladil lase spečemu sinu.

(Dalje prih.)

dragi denar mučiti nedolžna srca in plesa željne gospodičine, mesto da povrnejo novce za kvarenje glasovira. Da bode opis popolen, naj še omenjam lepega narodnega petja, s katerim sta kratkočasila gospoda Andrej in Anton Hafner neplesošče goste. Ločani so sopet pokazali, da je resničen, po Gorenjskem že znani rek: „Kdor se hoče zabavljati, naj gre v Škofjo Loko na veselico.“ N. Z.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 28. oktobra.

Navzočnih je 20 mestnih odbornikov. Predseduje g. župan Grasselli. Poverjateljem zapisnika imenuje gosp. župan gg. odbornika dr. viteza Bleiweis-a in dr. Zarnik-a.

Gospod župan naznanja dopis deželnega predsedstva, o katerem se izreka cesarjeva zahvala za čestitko k imendanju.

Gospodičini Fröhlich-ovi, ki je dolgo let brezplačno opravljala službo učiteljice na barji, sedaj pa zaradi bolehnosti ta posel opustila, izreče mestni zbor jednoglasno zahvalo in pooblasti gospoda župana, da jej ta sklep pismeno naznani.

Mesto Praga poslalo je svoje statistično poročilo za 1882, kar se na znanje vzame.

Gospod župan se potem spominja delovanja deželnega zbora kranjskega, ki je obravnaval nekatere stvari, ki so velike važnosti za Ljubljano. Baviti se je imel s premembo občinskega in volilnega reda za mesto Ljubljansko in obžalovati je, da se ni uresničila nada, katero je bil on (župan) izrekel o priliki, ko je sklenil mestni zbor peticijo o tej zadevi do deželnega zbora, da se namreč ni rešil mestni statut v deželnem zboru. Bolj podvizal se je deželni zbor z drugo postavo, katere naslov se sicer prav nedolžno glasi, katere smer pa je, da se Ljubljanskemu mestu odvzame pravica, da bi samo skrbelo za svoje ljudske šole in da se Ljubljana pritegne k plačevanju stroškov za normalno šolski zaklad. Prememba je jako občutljiva, kajti dosedaj so davkoplačevalci Ljubljanski, za šole plačevali le 10% rednega davka, odslej pa bodo morali plačevati 10% od ordinarija, extraordinarija in vojne priklade, tako da bode mnogo davkoplačevalcev v Ljubljani za šolstvo plačevalo dvakrat toliko davka, kakor doslej. Po §. 3. nove postave bode Ljubljana primorana skrbeti za nova šolska poslopja, svečavo, kurjavo in druge potrebščine, poleg tega pa, ker se s to 10% doklado za normalno šolski doklad ne bode pokrila potrebščina, ampak se vzela iz deželnega zaklada, bode tudi Ljubljansko mesto moralo deželnemu zakladu donasati dosti večjih priklad. Gospod župan konečno opomni, da se mu je stvar tolike važnosti zdela, da jo je torej naznanil mestnemu zboru.

Odbornik g. Hribar pravi, da, ko so se lansko leto izvršile volitve za deželni zbor, je Ljubljansko mesto z veseljem pozdravljalo izid volitev, kajti upalo je, da bode narodna večina deželnega zbora ozir jemala na mesto, katerega interese je vedela prej zmirom varovati. Nova postava bode mesto gotovo občutljivo zadela, drugo leto bode treba zidati jedno ljudsko šolo, in ker vlada tako skrbi, da obvaruje vsacega Nemca, treba bode zidati tudi nemško šolo (klaci: dve! dve!), in treba bode mestu i zanaprej pobirati 10% šolsko doklado. Posebno hudo bode zadela nova postava manjše davkoplačevalce in tiste, ki po tujih hišah stanujejo, kajti hišniki bodo naložili svojim strankam večje breme. Govornik obžaluje, da se ni nikdo mej deželnimi poslanci našel, ki bi bil podpiral Ljubljanska dva gospoda deželna poslanca, župana Grasselli-ja in dr. Mosché-ta, in da je le g. župan pobijal predloženo postavo. Govornik nasvetuje, da se vzame g. župana poročilo na znanje in izroči v pretres finančnemu in šolskemu odseku, da storita, kar je umestno, da se potrjenje postave prepreči. Gospodu županu Grasselli-ju pa naj mestni zbor izreče protokolarično svojo zahvalo. (Dobro! Dobro! Ves zbor pritrdi.)

Gospod župan Grasselli se zahvaljuje in reče, da menda nihče ni dvojil, da bi se on in gosp. dr. Mosche ne potegnili za koristi Ljubljanskega mesta. On da je storil le svojo dolžnost, obžaluje pa, da ni imel tolike zgovornosti, da bi v podobi žarečih jezikov uplivala na deželne poslance in njihova srca. Misli pa, da je svojo dolžnost storil ne le kot župan Ljubljanski, ampak tudi kot deželni poslanec. (Dobro!)

Mestni odbornik g. Gogala predlaga, naj se izroči ta zadeva razen finančnemu in šolskemu tudi pravnemu odseku, kajti ravno pravno stališče je premalo uvaževal deželni zbor. Predlog se vsprejme. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (F. M. L. baron Jovanović), namestnik dalmatinski dospel je včeraj s svojo obitelji v Ljubljano in vzel stanovanje v hotelu „Pri Maliči“.

— (Mestni zbor Ljubljanski) imenoval je v včerajšnji tajni seji nadzornikom mestne klavnice gosp. Pavla Skaléta, oskrbnikom klavnice pa g. Julija Deva, počeni s 1. novembrom.

— (Občinski zastop na Polici) je v seji dne 25. septembra t. l. imenoval g. dr. Josipa Račiča, c. kr. višjega finančnega svetovalca in vodjo c. kr. finančne prokurature v Ljubljani v priznanje njegovega pri vsaki priliki skazanega prizadevanja, občinske koristi po najboljših močeh pospeševati in podpirati, častnim občanom, ter mu danes po gosp. župniku Martinu Derčarji in g. županu Matiji Skubci izročil krasno diplomo.

— (Lajbaherica) danes vsa vesela kokodaka, ker je po hudih mukah znesla jajce, kateremu se v navadnem življenju pravi „zaprtak“. Trdila je nedavno, da smo notico o ameriškem poljubu oktobra meseca 1873. l. priobčili, kar bi po našem mnenju še ne bilo prav nič groznega. Vender smo prelistali vse številke od oktobra in ker omenjene notice v nobeni ni bilo, rekli smo, da je ta trditev — laž. Nesmo čutili niti potrebe, niti dolžnosti, iskati še dalje po takej lapaliji. Drugače pa Lajbaherica. Brskala in brskala je in evo sreče! našla je, da je v 21. dan novembra res bila natisnjena taka notica, a pod naslovom: „Romantična pisava“. Trditev, da je bila notica tiskana oktobra meseca, torej vender ni resnična! Zakaj pa to zamolčite in zakaj ne poveste, da, akoravno ste znali, da smo mi omenjeno notico že l. 1873 priobčili, ste vi vender isto notico o ameriškem poljubu priobčili v svojej 245. številki dne 23. oktobra t. l.? S tem vender priznavate, da je za vas tudi 11letna tvarina dobra in da svoje občinstvo vedoma pitate z novicami, katere ste že 1873. leta čitali. — Preverjeni smo, da se nobeden naših čitateljev ni zaradi tega pohujšal, ker je bila tiskana notica o ameriškem poljubu, kakor se malokdo briga, če Lajbaherica donasa stare „Kalauerje“, smešnice iz Meidinger-ja in dovtype iz „Demokrita“. Ta slučaj pa zopet jasno svedoči, da ima uredništvo „Lajbaherice“ mnogo veselja, še več pa prostega časa, da stika in brska po tacih malenkostih. Iz tega se tudi dá tolmačiti, da se mej tako važnim poslom ne utegne brigati za dnevne dogodke, da potem niti ne ve, kdaj ta ali oni dostojanstvenik in ko bi bil tudi polkovnik domačega pešpolka, ostavi Ljubljano in ko bi tudi g. deželni predsednik baron Winkler sam šel na kolodvor, da se od njega poslovil. — Nur heiter!

— (Plosk v vodo.) Občinski zastop na Slatini čutil je v sebi potrebo, razglasiti svetu, da tudi sedaj, ko nema več gostov v toplicah, vender še životari. V ta namen napisal in odposlal je nezaupnico poslancu gosp. Božidarju Raiču, ker je pri priliki zahvalne ovacije za Kaiserfelda, demonstrativno ostavil zbornico: No, gosp. Raič zaradi te nezaupnice ne bode imel nemirnih nočij. Občinski zastop na Slatini je preveč zavisen od ondu nastavljenih deželnih uradnikov, in vsakdo ve, kako taki gospodje delajo javno mnenje. Vrh tega se pa tudi more misliti, da gospodje, ki so podpisali nezaupnico, itak za Raiča glasovali neso. Nezaupnico treba torej le smatrati kot posledico izredno dolgočasnih jesenskih večerov, kakeršni so ob tem času samo na Slatini navadni.

— (Slovensko gledališče.) Na dan Vseh Svetih 1. novembra se bode na slovenskem odru običajna žaloigra „Mlinar in njegova hči“ predstavljala.

— (Gospod Ivan Šabec) izročil je predvčeraj kot glavni dedič po pokojni Kalistrovi udovi v smislu oporoke 1800 gld. municipijskemu predsedstvu v Trstu. Od te vsote bode 200 ubogih udov Tržaških dobilo vsaka po 5 gld.

— (Utopljenec.) Včeraj popoldne našli so v Gruberjevem kanalu že zelo segnito človeško truplo. Spoznali so v njem zidarskega pomočnika Franceta Škarjeviča iz Spodnje Šiške št. 25. Star je bil 46 let in oče petero otrokom. Mož, ki je rad pijančeval, bil je že štiri tedne z doma, a pred tednom dni so ga njegovi otroci še v Ljubljani vi-

deli. Od tistega časa je zginil, ter najbrže v pijanosti pal v vodo, kjer je ležal osem dni. Prenesli so ga v mrtvašnico k sv. Krištofu.

— (Nesreča na železnici.) Tovorni vlak št. 175 povozil je včeraj pomočnega stražnika druge stražnice od Rakeka proti Postojini. Vlak mu je pluća popolnem zmečkal, tako da je poklicani zdravnik izjavil, da bode v kratkem umrl. — Na železnični progi proti Reki pa je povozil včeraj vlak voz in dva vola, ki so ravno na železniškem tiru bili, ko je vlak pridrdral.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 29. oktobra. Izid volitev je do sedaj le iz večjih mest znan. Volitve so liberalcem precej neugodne, skoro povsod se konstatuje, da je liberalnih glasov vedno manj, socialističnih pa vedno več.

Carigrad 29. oktobra. Zagotavlja se, da je Porta poslaniku Calice naznanila, da bode obstoječe železnične proge sekvestrovala, zgradbo novih prog pa izročila novemu koncesinarju, ko bi Hirsch v določenem obroku ne vsprejel prvih predlogov Porte v železničnem vprašanju.

Monakovo 28. oktobra. Pri volitvi v državni zbor prišlo je v prvem okraju do ožje volitve mej klerikalcem Ruppertom, ki je dobil 6102 glasa in liberalnim fabrikantom Sedelmaier-om, ki je dobil 6519 glasov. V drugem volilnem okraju je večina za župnika Westermaiera gotova.

Razne vesti.

* (Povodenj na Ogrskem.) Reka Tisa narašča že nekaj dni vedno bolj in bolj. Pri Szegecinu je narasla od nedelje na ponedeljek od 3'44 na 4 m., pri Szolnoku je dosegla že višotino 4'5 m. Od postranskih rek narašča sosebno Körös.

* (Srečen dedič.) Paul Cassagnac, zloglasni prvoboritelj bonopartistov ima srečo. Nedavno v Marseille-i umrši veleobrtnik Victor Julian volil je v svojej oporoki njegovim otrokom 900.000 frankov.

* (200 letnico) praznoval je v 19. dan t. m. naprstek (Fingerhut), kakor je to razvidno iz stare listine, katera se nahaja v neke holandske obitelji. V 19. dan oktobra 1684. l. poslal je namreč zlatar Nikolaj van Beuschoten v Amsterdamu prvi po njem izumljeni in skovani naprstek za vezilo gospici Myfromi pl. Rensselaer od jednem s pis-mom, v katerem gospico prosi, naj vsprejme to darilo, katero je on nalašč izumil v varstvo njenih marljivih prstov. Naprstek se je razširil pozneje po svetu in 41 let za to dogodbo se je v Angliji že na debelo izdeloval. S početka nosil se je naprstek na palci, bil je od zlata, srebra, sedaj pa imamo tudi železne, jeklene, rožene itd. in natikajo se navadno na srednji prst, ali pa kazalec.

* (Amerikansko časninarstvo.) Novojorski list „The World“ („Svet“) je v nedeljo dne 5. t. m. praznoval poseben dogodek. Natis tega lista prekoračil je v ta dan število 115 000 izvodov. List je izšel v 12 polah velikega formata, je imel 71 predalov za inserate in v teh 2256 raznih naznanil.

* (Bogate udove.) V Novem Yorku živi 30 udov, ki imajo vsaka nad jeden milijon dolarjev. Udova Mrs. A. T. Stewart je najbogatejša, a tudi Mrs. Commodore Stevens in Mrs. Mases Taylor imati vsaka svojih 30 milijonov dolarjev. Izmed ostalih udov jih je deset, vsaka po pet milijonov teška.

* (Nemška vojna ladija „Uadine“) je ploveč iz Kiela v Sredozemsko morje pri Aggerstrandu zavozila na pesek. Dva mornarja se pogrešata, druge so rešili. O osodi ladije same še ni poročil.

* (Vzoren kralj.) Kralj v Lagosu v Gvineji zahodne Afrike skriva, kakor večina njegovih afriških kolegov, ukradeno blage in deli s svojimi hlapci ugrabljene stvari. Kdor ume z največjo zvižajo posebno Evropece okraštiti, je tega vladarja največji ljubljenec. Ta kralj se poslužuje tudi politične zvižaje, ker zapoveduje hudiču, da včasi obišče glavno mesto afriškega despota in njegove državljane straši in ugaja. Ta hudič pa ni peklenski duh, marveč pravi pravcati velikan od mesa in kostij in oborožen, da vse pomori, kar na potu dobi. Ta preleta s krinko na obrazu razne mestne ulice in ceste in mori, kar njegovo orožje doseže. Predno pa hudiča izpusté, naznanja gong-gong, nekaka ropotulja prihod bližajočega se budiča in tako zabrani, da preveč ljudij ne zapade groznej igri. Sicer pa sme hudobni duh le ob polnej luni dirjati po mestu, da lahko razločuje svojega po noči okolu se klatečega kralja od njegovih podložnikov.

Tuji:

dne 28. oktobra.
Pri **Stonn**: pl. Hasslinger z Dunaja. — Kajon iz Sarajeva. — Müller iz Celovca. — Kreibich z Dunaja. — Pri **Müller**: Dr. baron Maroičič iz Zadra. — Schik, Fraenk, Prohaska, Laad, Borgenisch z Dunaja. — Zitz iz Gradca.

Umrli so v Ljubljani:

24. oktobra: Viktor Jeršek, delavec sin, 8 dnij, Poljanski nasip št. 4, za oslabiljenjem.

25. oktobra: Magdalena Keše, mestna uboga, 75 let, Gradišče št. 11, za oslabiljenjem. — Janez Šmalhart, c. kr. paznik v tovarni za tobak, 46 let, Tržaška cesta št. 19, za srčno napako in jetiko.

26. oktobra: Matija Marn, mestni ubožec, 53 let, Karlovska cesta št. 7, za gnojenjem. — Josip Oberholleuzer, delavec, zdaj prisiljenec, 55 let, Poljanski nasip št. 50, za jetiko.

27. oktobra: Ferdo Kremžar, kurjačev sin, 5 dnij, Kolodvorske ulice št. 11, za božjastjo.

V vojaški bolnici:

23. oktobra: Matija Grabar, pešec v 97. peš-polku, 21 let, za vnetjem reber.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. okt.	7. zjutraj	738.34 mm.	+ 0.2°C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	737.84 mm.	+ 8.2°C	sl. svz.	d. jas.	
	9. zvečer	737.88 mm.	+ 4.4°C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura + 4.3°, za 4.1° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 29. oktobra t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	6	50
Rež,	5	4
Ječmen	4	36
Oves,	2	92
Ajda,	4	87
Proso,	5	85
Koruza,	5	40
Leča	8	—
Grah	8	—
Fižol	8	50
Krompir, 100 kilogramov	2	50
Maslo, kilogram	—	94
Mast,	—	82
Špeh frišen	—	60
„ povojen,	—	72
Surovo maslo,	—	84
Jajca, jedno	—	3
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Telečje	—	60
Svinjsko	—	62
Koštrunovo	—	31
Pišče	—	40
Golob	—	17
Seno, 100 kilogramov	1	60
Slama,	1	51
Drva trda, 4 kv. metre	7	80
„ mehka, „	4	80

Dunajska borza

dne 29. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld.	05	kr.
Srebrna renta	82	20	„
Zlata renta	103	45	„
5% marčna renta	96	15	„
Akcije narodne banke	861	—	„
Kreditne akcije	286	10	„
London	122	35	„
Srebro	—	—	„
Napol.	—	72	„
C. kr. cekini	—	80	„
Nemške marke	60	05	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124	75
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld.	173	—
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	103	50	„
Ogrska zlata renta 6%	123	15	„
„ papirna renta 5%	93	40	„
„ „ „ „	88	85	„
5% štajerske zemljišč. od vez. oblig.	104	50	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	—	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	109	25	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50	„
Kreditne srečke	100 gld.	177	40
Rudolfove srečke	10	18	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	105	75
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	213	—

Javno zahvalo

izrekam v svojem in v imenu svojih sorodnikov vsem prijateljem, znanec in sosedom za milo so-šutje in tolažbo, katero so skazovali o boleznih in smrti mojega nepozabljivega soproga

JOSIPA ZORÉ-ta.

Posebno se prisrčno zahvaljujem prečastiti duhovščini, gospodom uradnikom, požarni brambi Trebanjski, gospodom pevce in darovalcem prekrasnih vencev, ter sploh vsem prijateljem, kateri so se tako obilno udeležili pogreba mojega soproga.

Trebnje, 26. oktobra 1884.

Terezija Zoré,

(689)

žalujoča vdova.

Pijanstvo v vseh stadijih ozdravi po desetletnej praksi rečno in vestno, tudi ne da bi dotični prej vedel, z jamstvom **TH. KONETZKY**, Berlin, Brunnenstrasse 53, izumitelj radikalnega zdravljenja in specialist za trpeče za pijanstvom. Uradno poverjena zahvalna pisma, ki potrjujejo upliv tega nedosegljivega sredstva nasproti sredstvom raznih ponarejalcev, zastoj.

(686—1)

Svarilo.

Vsaka prodaja s strani mojega moža **Jakoba Fajla** je brez mojega dovoljenja neveljavna, ker sem jaz lastnica; tudi se odrekam vsem plačilom zanj.

Marija Fajgl,

(688—1)

po domače Kušarca.

Tovarna za čevlje Pollak v Gradci

sprejme takoj

(669—5)

delavce v stanovitno službo.

Umetne

(32—81)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovjšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hrdeckyjevga mostu, I. nadstropje.

Dražba cerkvenega vina

pri Sv. Petru pod Mariborom.

V torek po Vseh Svetnikih, t. j. 4. novembra t. l. se bo okolu

30 štrtinjakov

novoga, dobrega, pozno branega

vina

v polovnjakih z železnimi obroči pri sv. Petru pod Mariborom po dražbi prodajalo.

(687—2)

Marko Glaser,

častni kanonik.

! Najnovjša iznajdba!

!! Cilindri več ne pokajo!!

C. kr. priv. Jos. Marian-ovi

kroglasti cilindri za vse
petrolejske svetilnice.

Ti cilindri, kateri imajo odlično lastnost, da vsled vročine, tudi pri največjem plamenu skoraj nikol ne počijo, imajo pri jednakej porabi pet-oleja ka je mogoče veliko lepo in mirno luč in niso v gospodarski zadevi od nobenega sedaj obstoječih cilindriških sistemov prekošeni. (641—3)

Isti se dobé v vseh velikostih, kateri so navadno v rabi (3", 5", 8", 11" in 15", gladki, medli ali kincant in sem pripravljen po najnižjih fabriških cenah iste po naročeni velikosti oddati.

P. KAJZEL,

trgovina s steklom in glavna zaloga e. kr. priv. kroglastih cilindrov na Starem trgu v Ljubljani.

Naznanilo in priporočba.

S tem objavljam častitemu p. n. občinstvu, da sem danes otvoril

magazin glasovirjev.

Nadalje si dovoljujem opaziti, da sem kot strokovnjak sam osobno izbral instrumente na Dunaji in da imam že rabljene pa tudi nove instrumente v zalogi.

Ker vsem zagotavljam najreelnejše in najcenejše postreči, nađejam se mnogobrojnih naročil. Tudi se priporočam za **ubiranje in popravo glasovirjev.**

Z velespoštovanjem

(684—2)

FERD. DRAGATIN.

Moja prodajalnica glasovirjev je odprta od 1. do 3. ure popoldne: Igriške ulice h. št. 1; moje stanovanje je na Starem trgu h. št. 8, II. nadstropje.

Za Vse Svete!

Grobne vence

najokusnejše izdelane in v bogatej izberi,

kakor tudi

trakove za vence

s kakeršnimi koli napis

priporoča

(665—3)

HUGO FISCHER

v Ljubljani, na Prešernovem trgu.